

Ἐμπρός... πίνετε και τρώτε,
τοῦ πολέμου στρατιῶται,
παλληκάρια τῶν συγχρόνων.

Τρώτε με ζητωκραυγαῖς
και σκεπάζετε πηγαῖς
με τῆς δάφναις τῶν ἀγώνων.

Ἔξω, μαύρη τυραννία...
Ἡπειρος, Μακεδονία,
χόρευε μ' ἐμᾶς, ἀγάλλου.

Δώστε πάρετε φιλιὰ
με τὴν νέα Πασχαλιὰ
τοῦ πολέμου τοῦ μεγάλου.

Μὲς' σ' αὐτὸ τὸ πανηγύρι
τόκα μία τὸ ποτήρι.
Μέσα σὲ Λαμπρῆς χαρὰ
γεγάσας, ζήτω σας, οὐφρά.

Θὰ γιορτάσω, θὰ χαρῶ...
ἴσ' τὸ μεγάλο σας χορὸ
ποιὸς δὲν θέλει πρώτος νάμπη;

Στρώσετε χοροὺς και σεῖς,
τόξον Ἰριδος χρυστῆς
ἀπὸ πάνω καταλάμπει.

Σὰν ἀγῶν πεῖται φλούδια
με τὴν νέα Πασχαλιὰ
τόσα βάσανα παλιὰ.

Τραγουδήσετε τραγούδια
γιὰ κανόνια, γιὰ φωταῖς,
σκοτωμούς, λαβωματαῖς.

Ἐμπρός... ἄς ἔλθῃ νὰ μᾶς' πῆ καθέννας τὰ δικά του...
μὲς' σ' τὸ χορὸ πηδήσετε,
τραγούδια τραγουδήσετε
χαρᾶς, ζωῆς, θανάτου.

Παλληκαριὰ πολεμικῆ.
μὲ μιά' δική σου μουσική
τραγουδήσε μας τώρα
τῶν ἄλλουσιδων τοὺς τριγμούς,
και πῶς' πετοῦσαν με κρωγμούς
κοράκια σαρκοβόρα.

Ἦστε μας πῶς οὐρλιάσαν μαντρόσκυλοι και λύκοι,
Ἦστε μας πῶς ἐμπήκατε μὲς' σ' τὴ Θεσσαλονίκη,
Ἦστε μας πῶς ἐσφύριζαν ἢ μάλας και τὰ βόλια,
Ἦστε μας πῶς ἐπήρατε τὰ Γιάννενα τὰ δόλια.

Θέλω, παιδιὰ, χαρμόσυνος νὰ πάω κι' ἐκεῖ πέρα,
ποῦ πρώτη σήμερα φορὰ με' Λευθεριᾶς ἀγέρα
γιορτάζουν τὴν Ἀνάστασι κι' ἀνάβουνε λαμπάδες
πολύπαθοι Ραγιᾶδες.

Θέλω μέτρη ν' ἀντικρύσω,
ποῦ τὰ τύφλωσαν καιροὶ

μαῦροι και φαρμακεροί,
και μ' ἐκεῖνα νὰ δακρύσω.

Θέλω σήμερα ν' ἀκούσω
ἔμνοους ἐλευθεριῶτῶν,
και παιδιᾶς ν' ἀνακροῦσάω
κι' ἐμβατήρια Στρατῶν.

Ὁ Ξυλένζος Φρασουλῆς και Μινίστρος προσφιλεῖς.

Μὲ τῆς Πασχαλιᾶς τοὺς οἰστρους
'στῆς Ἐθρόπης τοὺς Μινίστρους
τοὺς ἀγαπητοὺς πετῶ
και τοὺς διπλογαρετῶ.

Χαῖρε, Μπέρτχολδ προσφιλεῖ,
χαῖρε, τῆς Ἀστυρίας Κόμη,
ποῦ κυριαρχεῖς καθ' ἄλλα.

Και παρακαλῶ πολὺ
εὐσπλαχνία και συγγνώμη
'στὸν φτωχὸ γερο-Νικόλα.

Λυπηθῆτε τον τὸν μαῦρο,
ποῦ τὸ μέτωπό του γαῦρο
κι' ὑπερήφανο' ψηλόνει.

Και με' ξίφος και τουφέκι
τολημτίας ἀντιστέκει
κι' ἀύθαδέστατα μαλλόνει.

Λυπηθῆτε τον τὸν Ρήγα, ποῦ τὸ πόδι του πατεῖ
και τὸ δίκιο του ζητεῖ.

Λυπηθῆτε τὸν Βουνίσιο, λήσταρχοι πολιτισμένοι,
ὅμως ἂν δὲν ὑποκύβῃ και γενναίως ἐπιμένῃ,
τότε δώσετε σταλιζόρα
'στὴ φτωχὴ τὴν Τσεραναγόρα.

Τύτε, Μπέρτχολδ τοῦ Φραγκίσκου,
κατ' αὐτοῦ τοῦ Βασιλίσκου
στεῖλε τὰ στρατεύματά σου.

Γιὰ νὰ φέρετ' εὐγενῶς
και νὰ σκύβῃ ταπεινῶς
'στὰ τρανὰ θελήματά σου.

Ἐπιμένει τὴν ἀκόμη...
σ' ἔξορκίζω, φίλε Κόμη,
μᾶζε πῆ του τὰ λουριά.

Κι' ὅ, τι πρέπει και προσήκει
νὰ τὸ κάνῃς' σ' τὸ μυρμήκι,
ποῦ δὲν σιχάζεται θεριά.

Ὁ Φραγκιὰ τῆς ἱπποσύνης,
τῆς σωστῆς δικαιοσύνης,
μὲς' σ' τοὺς βούρκους κυλισθεῖσα.

‘Ολ’ή πλάσις σ’εὐλογεῖ,
βλέπει πάλι γι’ἀρπαγῆ
δτι σ’ἔχει πλάσι λύσσα.

Καιρὸς νὰ πιάσετε φωτιὰ
κι’ἡ νέα σας Ἀρβανιτὰ
ἐτίναξε τὰ κῶλα.

Μὲ χίλιμα δαδ τσακίσματα
σὰς φέρνω χαιρετίσματα
τοῦ μπάριμα τοῦ Νικόλα.

Αὐτὸς μ’ἐκείνον τὸν Ἑσσάτ σὰς ἔδωσε χαστουκιά,
ποῦ δὲν σὰς τῶδωσε ποτὲ κανὲν ἀσήμου χέρι,
αὐτὸς μ’ἐκείνον τὸν Ἑσσάτ σὰς ἔβγαλε πικλοῦνα,
ποῦ πῶς θὰ τὸ πηδήσετε κανέννας σας δὲν ξέρει.

Τὴν πάθατε μὲ τὸν Ἑσσάτ, Μαργάρε διπλωμάτη,
κι’ἀλλάξατε τὸ χυδῶμα σας,
κι’ἀνοίξατε τὸ στόμα σας
μὰ παθαμὶ καὶ κἀτι.

Ἀρβανιτῆς Βασίλειο μοναδικὸ γυρεῦσατε
κι’ἔλο μὲ τοὺς φρατέλους μας τὸ κρυφομαγερεύσατε.
Ἄλλ’ὁ Νικόλας ἔξαφνα μονάχος τὸ σκαρόνει
χωρὶς κορῶν Ἀυστριακῆ καὶ δίχως μακαρόνι.

Ποιὸς ἐπίστευε ποτὲ,
Κόμη μας ἀγαπητέ,
δτι σ’τὰ θελήματά σας δὲν θὰ βρῆτε πειθηνίους
μῆτε τοὺς Μαυροβουνίους;

Σεῖς πανόσχουροι Κουρσάροι
μὲ τὸν γέρο πεισματάρη
τὴν ἐπάθατε καλά.

Φιτὸ σ’τὸ κάθε θελήμα σας,
καὶ γι’αὐτὸ τὸ πάθημά σας
κι’ὁ μικρότερος γελᾷ.

Οἱ μικροὶ Μαυροβουνιώταις
σχιζοῦν τῆς τραναῖς σας νόταις,
κι’ὁ Νικόλας σὰς οὐκτελεῖ.

Δὲν ἀκούν καμμιὰ φοβέρα,
μὰ τὴν γράφουν ἐκεῖ πέρα,
ποῦ δὲν πᾶνει τεμπέρι.

Τώρα βλέπετε, μεγάλοι, μὲ τραβήγματα μαλλιών
πῶς σὰς μπῆκε σ’τὸ ρουθούνη
τὸ μικρὸ τὸ Μαυροβουῖνι,
καὶ σὰς ἔκανε σ’τ’ἀλήθεια μασκαράδες τῶν σκυλιῶν.

**Ἀέγιους λόγους καὶ καλοὺς
λέει καὶ σ’τοὺς Ἑταλοὺς.**

Χαιρετῶ τὸν Τζιολῆτι
καὶ τοῦ δίνο μιά σ’τὴ μῦτη,

κι’ἄλλη μιά σ’τὸν Τζουλιάνο
καὶ σὲ κάθε τζαφλατάνο.

Τὴν ἐπάθατε κι’ἐκείνα τῶν Μαργάρων τὰ κοπέλια,
ποῦκαναν μικροὺς μεγάλους
μὲ ψευτοπολέμων σάλους
νὰ ξεκαρδιστοῦν σ’τὰ γέλοια.

Ὁ Μαργήσιε περνοῦτο!...
τέτοιο κάζο σὺν καὶ τοῦτο
πῶς ἐσκέφθης νὰ τὸ κάνης, πεθερὲ Μαυροβουνιώτη,
τρανιτόρε καὶ προδότη;

Ἀγαπητὲ Μαργήσιε, φρατέλο Τζουλιάνο,
ὁ γέρος σὰς τὴν ἐφτεῖασε καὶ μὲ τὸ παραπάνω.
Ὁ γέρος ὁ συμπετέρος καλὰ σὰς τὴν ἐσκάρωσε
κι’ἡ φίλη σας Ἀρβανιτὰ θαρρὸ πῶς ἐκακάρωσε.

Αὐτὸς δὲν κάνει πᾶ χωριὸ
μῆτε μὲ μακαρόνι...
ὁ γέρος τὸ συμπετέρι
καλὰ σὰς τὸ πληρόνει.

Μὲ τὸν Ἑσσάτ σ’τὰ Τύραννα ζαλιστηκαν οἱ τύρανοι
κι’οἱ γαυριῶντες κοίρανοι.
Μὲ τὸν Ἑσσάτ σ’τὰ Τύραννα κι’ἐμεις πανηγυρίσαμε,
νιφθῆτε κι’ἀποφάγαμε, φέξετε κι’ἐγλιστρήσαμε.

Κι’ὁ προσφιλὴς σας ὁ Κιμελὰ χωρὶς στιγμή ν’ἀργήσῃ
πηγαίνει σ’τοὺς προστάτας του νὰ πλατασκολογήσῃ.
Κι’εἶναι τὸ κάζο δυνατὸ, κι’εἶναι πικρὸς ὁ θρηῖνος,
ἀδικοῦ τόσο τοῦ Κιμελὰ ἐχάθησαν ἀγῶνες,
ἀπέραντον Βασίλειον ἐγύρευε κι’ἐκείνος
νᾶχη Κορῶν Ἀλβανικῆ κι’Αὐστριακαῖς κορώναις.

Κάτω κάθε σας ξεράδι,
ἀφιλοκερδεῖς ἱπποῖται,
ποῦ τὰ λυσσακά σας τρώτε
μὲ τὸν Ρήγα τὸν αὐθάδι.

Γεῖά σου, φάρ’ἐλευθερίας,
γεῖά σου, μίο μακαρόνι...
μὲ τὸν Μπέρτχολδ τῆς Αὐστρίας
τὸ φυσᾷς καὶ δὲν κρυώνει.

Μὲ τὸν Ἑσσάτ σ’τὰ Τύραννα σαστίζω καὶ τὰ χάνω...
τώρα σὰς λένε κι’οἱ μικροὶ τρομάρα σας, φουρτοῦνα
πέρασ’ἐκείνος ὁ καιρὸς, Μάστρο Τζουλιάνο, [σας,
ποῦ τοὺς μικροὺς τοὺς γράφατε σ’τὴν τζόγια τὴν πα-
[τόνα σας.

Μὲ τὸν Ἑσσάτ σ’τὰ Τύραννα σὰς ἔχει σφιξεῖ τρέλλα,
κι’ἐκείνον τὸν Ἀμέλιο, τὸν ἀριστὸν μας φίλον,
ποῦ παίζει ρόλο Φασουλή καὶ ρόλο Πουλταινέλα,
καὶ ξιφουλκεῖ κατὰ σκιᾶν καὶ κατ’ἀνεμομύλων,
θέλω σ’τὸ γέρο διάβολο νὰ τὸν ἔξαποστειλω,
κι’εἶχα διάθεσι κι’ἐγὼ
γιὰ τὸν φρατέλο Στρατηγὸ
ἀδελφικὰ νὰ τοῦλινα τὸν ἀφαλὸ σ’τὸ ξύλο.